

Holiness to the Lord in Everyday Life

By Elder Gerrit W. Gong
Of the Quorum of the Twelve Apostles

Būt svētiem Tam Kungam savā ikdienas dzīvē

Elders Gerits V. Gongs
no Divpadsmit apustuļu kvoruma

October 2024 general conference

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other.

Our recent Gong family reunion included a fun talent show, complete with a dad jokes contest.

But this contest was unusual. On one team was Grandpa (me) and two of the grandchildren, ages 12 and 11. On the other team was an artificial intelligence (AI) program prompted by a cousin to tell dad jokes in the style of Gerrit W. Gong. Grandpa Gerrit Gong versus AI Gerrit Gong.

The grandchildren and I went first.

What do you call a dinosaur who crashes his car? Tyrannosaurus Wrecks.

AI Gerrit Gong was instructed—think like Gerrit W. Gong. Talk like him.

AI Gerrit Gong—“Here is a dad joke as if spoken by Gerrit W. Gong, embracing his warm, thoughtful, and uplifting style: Why did the humble tree make people smile? Because it was rooted in love and reached out with branches of kindness. Like that tree, we too can find strength in our roots and joy in extending kindness to others.”

Well, what do you think? That’s why they’re called dad jokes.

All around us are opportunities to laugh, delight, see with grateful eyes. Ours is a gospel of joy and holiness in everyday life. Holiness sets things apart for sacred purpose. But holiness also invites us to infuse daily living with the sacred—to rejoice in daily bread amidst this world’s thistles and thorns. To walk with the Lord, we

Esot svēti Tam Kungam, mēs padarām savu ikdienas dzīvi svētu. Tādējādi mēs tuvināmies Tam Kungam un cits citam, kļūstot laimīgāki.

Mūsu nesenajā Gongu ģimenes pulcēšanās pasākumā ietilpa jautrs talantu šovs ar tēta joku konkursu.

Taču šoreiz šis konkurss bija neparasts. Vienā komandā bija vectēvs (es) un divas mazmeitas — 12 un 11 gadu vecumā. Otrā komandā bija mākslīgā intelekta programma, kam brālēns norādīja vēstīt tēta jokus Gerita V. Gonga stilā. Vectēvs Gerits Gongs pret Gerita Gonga mākslīgā intelekta versiju.

Mēs ar mazmeitām izteicāmies pirmie.

Kā tu sauktu dinozauru, kurš ir sadauzījis savu automašīnu? Tiranozaurs Lūznis.

Mākslīgā intelekta Geritam Gongam tika doti norādījumi — domāt kā Geritam Gongam. Izteikties tāpat kā viņam.

Mākslīgā intelekta Gerits Gongs — „Šis ir tēta joks, kā to būtu teicis Gerits V. Gongs savā sirsnīgajā, pārdomātajā un pacilājošajā stilā: Kāpēc necils koks liek cilvēkiem pasmaidīt? Jo tas sakņojas mīlestībā un stiepj mums pretim savus laipnības zarus. Arī mēs, tāpat kā šis koks, varam smelties spēku no savām saknēm un gūt prieku, izturoties pret citiem laipni.”

Nu, ko jūs par to domājat? Tieši tādēļ jau tie tiek dēvēti par tēta jokiem.

Mums visapkārt ir iespējas smieties, priecāties, lūkoties ar pateicības acīm. Mūsu evaņģēlijs ir prieka un ikdienas dzīvi caurstrāvojoša svētuma evaņģēlijs. Padarīt kaut ko svētu nozīmē izcelt to, iesvētot svētam mērķim. Taču tiekšanās pēc svētuma aicina mūs arī caurstrāvēt ar svēto savu ikdienas dzīvi — priecāties par dienīško maizi šīs

must become holy, for He is holy, and to help us become holy, the Lord invites us to walk with Him.

We each have a story. As Sister Gong and I meet you—Church members and friends in many places and circumstances—your stories of holiness to the Lord in everyday life inspire us. You live seven Cs: communion with God, community and compassion with each other, commitment and covenant with God, family, and friends—centered in Jesus Christ.

Growing evidence highlights this striking fact: religious believers are on average happier, healthier, and more fulfilled than those without spiritual commitment or connection. Happiness and life satisfaction, mental and physical health, meaning and purpose, character and virtue, close social relationships, even financial and material stability—on each measure, religious practitioners flourish.

They enjoy better physical and mental health and greater life satisfaction across all ages and demographic groups.

What researchers call “religious structural stability” offers clarity, purpose, and inspiration amidst life’s twists and turns. The household of faith and community of Saints combat isolation and the lonely crowd. Holiness to the Lord says no to the profane, no to snarky cleverness at others’ expense, no to algorithms that monetize anger and polarization. Holiness to the Lord says yes to the sacred and reverent, yes to our becoming our freest, happiest, most authentic, best selves as we follow Him in faith.

What does holiness to the Lord in everyday life look like?

Holiness to the Lord in everyday life looks like two faithful young adults, married for a year, sharing with authenticity and vulnerability gospel covenants, sacrifice, and service in their unfolding lives.

She begins, “In high school, I was in a dark place. I felt like God wasn’t there for me. One night, a text from a friend said, ‘Hey, have you read Alma 36 ever?’

“As I started reading,” she said, “I was overcome with peace and love. I felt like I was being given this big hug. When I read Alma 36:12, I

pasaules dadžu un ērkšķu vidū. Lai staigātu kopā ar To Kungu, mums ir jāklūst svētiem, jo Viņš ir svēts; un, lai palīdzētu mums kļūt svētiem, Tas Kungs aicina mūs staigāt kopā ar Viņu.

Mums katram ir savs stāsts. Kad mēs ar mūsu Gongu tiekamies ar jums — Baznīcas locekļiem un draugiem — daudzviet un dažādos apstākļos, mūs iedvesmo jūsu stāsti par būšanu svētiem. Tam Kungam savā ikdienas dzīvē. Jūs dzīvojat saskaņā ar tādiem principiem kā saziņa ar Dievu, sadraudzība un iejūtība citam pret citu, saistību uzņemšanās un stāšanās derībās ar Dievu, ģimeni un draugiem, — to visu balstot uz Jēzu Kristu.

Pētījumi arvien uzskatāmāk apliecina šo pārsteidzošo faktu: reliģiozi ticīgie parasti ir laimīgāki, veselīgāki un izjūt lielāku piepildījumu nekā tie cilvēki, kuriem nav garīgu saistību vai saiknes. Laime un apmierinātība ar dzīvi, garīgā un fiziskā veselība, jēgpilna un mērķtiecīga dzīve, rakstura stingrība un tikumība, ciešas sociālās attiecības, pat finansiālā un materiālā stabilitāte — reliģijas īstenotāji zeļ un plaukst katrā no šiem rādītājiem.

Viņi bauda labāku fizisko un garīgo veselību un ir apmierinātāki ar dzīvi visos vecumposmos un demogrāfiskā iedalījuma grupās.

Tas, ko pētnieki dēvē par „reliģijas konstruktīvo iespaidu uz stabilitāti”, dāvā skaidrību, mērķa izjūtu un iedvesmu dzīves likločos. Ticīgo saime un svēto kopiena cīnās pret izolāciju un vientulīgo pūli. Esot svēti Tam Kungam, mēs sakām nē zemiskumam, nē nicīgi gudrām piezīmēm, izteiktām uz citu rēķina, nē algoritmiem ar mērķi izmantot dusmas un polarizāciju ienākumu gūšanai. Esot svēti Tam Kungam, mēs sakām jā svētajam un godbijīgajam, jā kļūšanai par savu brīvāko, laimīgāko, autentiskāko un labāko „es”, sekojot Viņam ticībā.

Kā izpaužas tas, ka mēs esam svēti Tam Kungam savā ikdienas dzīvē?

Būt svētiem Tam Kungam savā ikdienas dzīvē — tas izpaužas tajā, kā divi uzticīgi jaunie pieaugušie, būdami precēti gadu, savas kopdzīves sākumā neviltoti un atklāti dalās evaņģēlija derībās, upuru pienesānā un kalpošanā.

Viņa sāk, sakot: „Vidusskolas periodā man gāja drūmi. Man šķita, ka Dievam es nerūpu. Kādu vakaru es saņēmu īsziņu no drauga, kurā bija teikts: „Hei, vai esi kādreiz lasījusi Almas 36. nodaļu?”

„Kad sāku to lasīt,” viņa teica, „mani pārņēma miers un mīlestība. Es jutos tā, it kā mani kāds būtu cieši apskāvis. Kad izlasīju Almas 36:12,

knew Heavenly Father saw me and knew exactly how I was feeling.”

She continues, “Before we got married, I was honest with my fiancé that I didn’t have a great testimony of tithing. Why did God need us to give money when others had so much to give? My fiancé helped explain it’s not about money but following a commandment asked of us. He challenged me to start paying tithing.

“I really saw my testimony grow,” she said. “Sometimes money gets tight, but we saw so many blessings, and somehow paychecks were enough.”

Also, “in my nursing class,” she said, “I was the only member of the Church and the only one married. Many times I left class frustrated or crying because I felt classmates singled me out and made negative comments about my beliefs, my wearing my garments, or my being married so young.”

Yet she continues, “This past semester I learned how to better voice my beliefs and be a good gospel example. My knowledge and testimony grew because I was tested in my ability to stand alone and be strong in what I believe.”

The young husband adds, “Before my mission I had offers to play college baseball. Making the difficult decision, I put those offers aside and went to serve the Lord. I wouldn’t trade those two years for anything.

“Returning home,” he said, “I expected a difficult transition but found myself stronger, faster, and healthier. I was throwing harder than when I left. I had more offers to play than when I left, including my dream school. And, most importantly,” he said, “I rely upon the Lord more than ever.”

He concludes, “As a missionary I taught that Heavenly Father promises us power in our prayers, but sometimes I forget that for myself.”

Our treasury of missionary holiness-to-the-Lord blessings is rich and full. Finances, timing, and other circumstances are often not easy. But when missionaries of all ages and backgrounds consecrate holiness to the Lord, things can work out in the Lord’s time and way.

es sapratu, ka Debesu Tēvs mani redz un precīzi zina, kā es jūtos.”

Viņa turpina, sakot: „Pirms mēs apprecējāmies, es savam līgavainim godīgi atzinu, ka man nav sevišķas liecības par desmito tiesu. Kāpēc Dievam būtu vajadzīgs, lai mēs dodam naudu, ja citiem ir tik daudz, ko dot? Mans līgavainis palīdzēja man, izskaidrojot, ka runa nav par naudu, bet gan par baušļa pildīšanu, ko mums ir prasīts ievērot. Viņš aicināja mani sākt maksāt desmito tiesu.

„Es tik tiešām pamanīju, kā mana liecība vairojas,” viņa teica. „Dažkārt ar naudu gāja pagrūti, taču mēs pieredzējām ļoti daudz svētību, un kaut kā ar algas izmaksām tomēr pietika.”

Turklāt „es savā medmāsu klasē,” viņa teica, „biju vienīgā Baznīcas locekle un vienīgā, kura bija precējusies. Es daudzkārt izgāju no nodarbibām, jūtoties vilusies vai raudot, jo klasesbiedres mani atstūma, izsakot negatīvas piezīmes par maniem uzskatiem, gārmentu nēsāšanu vai to, ka esmu precējusies, vēl būdama tik jauna.”

Tomēr viņa turpina: „Pagājušā semestra laikā es mācījos labāk paust savus uzskatus un būt par labu piemēru evaņģēlijā. Manas zināšanas un liecība vairojās, jo tika pārbaudīta mana spēja vienatnē iestāties par to, kam ticu, un būt stiprai tajā.”

Jaunais vīrs piebilst: „Pirms misijas man tika izteikti piedāvājumi spēlēt beisbolu koledžas komandās. Pieņēmis grūtu lēmumu, es atliku malā šos piedāvājumus un devos kalpot Tam Kungam. Šos divus gadus es nemainītu ne pret ko.

„Atgriežoties mājās,” viņš teica, „es sagaidīju, ka man būs grūti atkal piemēroties dzīvei, taču atklāju, ka esmu stiprāks, ātrāks un veselāks. Man izdevās stiprāki metieni nekā pirms aizbraukšanas. Man bija vairāk piedāvājumu spēlēt nekā pirms aizbraukšanas, tostarp manā sapņu skolā. Un, pats galvenais,” viņš teica, „es vairāk kā jebkad paļaujos uz To Kungu.”

Viņš secina: „Būdams misionārs, es mācīju citiem, ka Debesu Tēvs apsola mums spēku, kas gūstams lūgšanās, bet dažreiz, domājot par sevi, es to piemirstu.”

Mūsu dārgumu glabātuvē ir pa pilnam bagātīgu svētību, ko nes misionāru īstenotais svētums Tam Kungam. Finansālās situācijas, attiecīgā brīža un citu apstākļu iespaidā šī izvēle bieži vien nav viegla. Taču, ja dažāda gada gājuma misionāri ar atšķirīgu izcelsmi iesvēta savu dzīvi kā svētu Tam Kungam, viss var atrisināties Tā Kunga

Now with a 48-year perspective, a senior missionary shares, “My dad wanted me to get a college education, not go on a mission. Shortly after that, he had a heart attack and died at age 47. I felt guilty. How could I make things right with my father?”

“Later,” he continues, “after I decided to serve a mission, I saw my father in a dream. Peaceful and contented, he was happy I would serve.”

This senior missionary continues, “As-Doctrine and Covenants section 138 teaches, I believe my father could serve as a missionary in the spirit world. I picture my father helping our great-grandfather, who left Germany at age 17 and was lost to the family, be found again.”

His wife adds, “Among the five brothers in my husband’s family, the four who served missions are the ones with college degrees.”

Holiness to the Lord in everyday life looks like a young returning missionary who learned to let God prevail in his life. Earlier, when asked to bless someone who was very sick, this missionary said, “I have faith; I will bless him to recover. Yet,” the returning missionary says, “I learned in that moment to pray not for what I wanted but for what the Lord knew the person needed. I blessed the brother with peace and comfort. He later passed away peacefully.”

Holiness to the Lord in everyday life feels like a spark arcing across the veil to connect, comfort, and strengthen. An administrator at a major university says he feels individuals he knows only by reputation praying for him. Those individuals devoted their lives to the university and continue to care about its mission and students.

A sister does her best each day, after her husband was unfaithful to her and the children. I deeply admire her and others like her. One day while folding laundry, her hand on a stack of garments, she sighed to herself, “What’s the point?” She felt a tender voice assure her, “Your covenants are with me.”

For 50 years, another sister yearned for a relationship with her father. “Growing up,” she says, “there were my brothers and my dad, and

noliktajā laikā un veidā.

Tagad, raugoties 48 gadu tālā pagātnē, kāds senioru misionārs stāsta: „Mans tētis gribēja, lai es iegūstu koledžas izglītību, nevis dodos misijā. Neilgi pēc tam viņam bija sirdslēkme, un 47 gadu vecumā viņš nomira. Es jutos vainīgs. Kā lai es sakārtoju attiecības ar savu tēvu?”

Vēlāk,” viņš turpina, „kad biju jau izlēmis kalpot misijā, es redzēju savu tēvu sapnī. Būdams mierīgs un apmierināts, viņš priecājās par to, ka es kalpošu.”

Šis senioru misionārs turpina, sakot: „Kā mācīts Mācības un Derību 138. nodaļā, es uzskatu, ka mans tēvs varētu kalpot par misionāru garu pasaulē. Es iztēlojos, kā mans tēvs palīdz no jauna atrast mūsu vecvecvectēvu, kurš 17 gadu vecumā pameta Vāciju un mūsu ģimenei bija zudis.”

Viņa sieva piebilst: „No pieciem brāļiem mana vīra ģimenē koledžas grāds ir tiem četriem, kuri ir kalpojuši misijā.”

Būt svētiem Tam Kungam savā ikdienas dzīvē — tas parādās tajā, kā jauns misionārs pēc atgriešanās mājās ir mācījies ļaut Dievam savā dzīvē gūt virsroku. Agrāk, kad viņam lūdza svētīt kādu, kurš bija smagi slims, šis misionārs teica: „Man ir ticība; es svētīšu viņu, lai viņš atveseļotos.” Tomēr,” stāsta no misijas pārbraukušais jaunietis, „tobrīd es iemācījos lūgt nevis par to, ko es vēlos, bet gan par to, kas šim cilvēkam būtu vajadzīgs saskaņā ar Tā Kunga zināšanām. Es svētīju šo brāli ar mieru un mierinājumu. Vēlāk viņš mierpilni aizgāja mūžībā.”

Būt svētiem Tam Kungam savā ikdienas dzīvē — tā ir izjūtama dzirksts, kas, metot loku pāri priekšskaram, vieno, mierina un stiprina. Kādas lielas universitātes administrators saka, ka viņš jūt, kā cilvēki, par kuriem viņš zina tikai pēc viņu labās slavas, lūdz par viņu. Šīs personas ir veltījušas savu dzīvi universitātei un turpina gādāt par tās misiju un studentiem.

Kāda māsa katru dienu dara labāko, ko spēj, pēc tam, kad viņas vīrs ir bijis neuzticīgs viņai un bērniem. Es dziļi apbrīnoju viņu un citus viņai līdzīgos. Kādudien, lokot veļu, uzlikusi roku uz gārmentu kaudzītes, viņa ar nopūtu vaicāja sev: „Kāda tam jēga?” Viņa sajuta maigu balsi, apliecinot viņai: „Tu esi stājusies šajās derībās ar Mani.”

Kāda cita māsa 50 gadu garumā ilgojās pēc ciešākām attiecībām ar savu tēvu. „Kad es augu,” viņa stāsta, „ģimenē bija mani brāļi kopā ar tēti,

then there was me—the only daughter. All I ever wanted was to be ‘good enough’ for my dad.

“Then my mom passed away! She was my only liaison between my dad and me.

“One day,” the sister said, “I heard a voice say, ‘Invite your dad and take him to the temple with you.’ That was the beginning of a twice-a-month date with my daddy to the house of the Lord. I told my dad I loved him. He told me he loved me too.

“Spending time in the house of the Lord has healed us. My mom could not help us on earth. It took her being on the other side of the veil to help mend what was broken. The temple completed our journey to wholeness as an eternal family.”

The father says, “The temple dedication was a great spiritual experience for me and my only daughter. Now we attend together and feel our love strengthen.”

Holiness to the Lord in everyday life includes tender moments when loved ones pass. Earlier this year, my dear mother, Jean Gong, slipped into the next life days before her 98th birthday.

If you asked my mother, “Would you like rocky road, white chocolate ginger, or strawberry ice cream?” Mom would say, “Yes, please, may I taste each one?” Who could say no to your mother, especially when she loved all of life’s flavors?

I once asked Mom which decisions had most shaped her life.

She said, “Being baptized a member of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints and moving from Hawaii to the mainland, where I met your father.”

Baptized as a 15-year-old, the only member of her large family to join our Church, my mother had covenant faith and trust in the Lord that blessed her life and all our family generations. I miss my mother, as you miss members in your family. But I know my mother is not gone. She is just not here now. I honor her and all who pass as valiant examples of everyday holiness to the Lord.

Of course, holiness to the Lord in everyday

un tad atsevišķi es — vienīgā meita. Viss, ko es jebkad vēlējos, — būt „pietiekami labai” sava tēta acīs.

Tad nomira mana mamma! Viņa bija vienīgā saikne starp mani un manu tēti.

Kādudien,” šī māsa teica, „es dzirdēju balsi sakām: „Uzaicini savu tēti kopīgi doties uz templi.” Ar to aizsākās Tā Kunga nama apmeklējumi kopā ar tēti, ko turpinām darīt divreiz mēnesī. Es pateicu tētim, ka es viņu mīlu. Viņš man pateica, ka arī viņš mani mīl.

Laika pavadīšana Tā Kunga namā ir mūs dziedinājusi. Mana mamma nevarēja mums palīdzēt, esot uz Zemes. Viņai vajadzēja atrasties otrpus priekškaram, lai palīdzētu labot to, kas bija sabojāts. Ar templi noslēdzās mūsu mūžīgās ģimenes ceļojums pilnīguma iemantošanā.”

Tēvs saka: „Tempļa iesvētīšana mums ar manu vienīgo meitu bija lieliska garīgā pieredze. Tagad mēs apmeklējam templi kopā un jūtam, kā mūsu mīlestība padziļinās.”

Būt svētiem Tam Kungam savā ikdienas dzīvē — tas parādās arī izjustajos mirkļos, kad mūžībā aiziet mūsu tuvinieki. Šī gada sākumā, dažas dienas pirms savas 98. dzimšanas dienas, nākamajā dzīvē klusi devās mana dārgā māte Džīna Gongā.

Ja jūs manai mātei jautātu: „Vai tu vēlētos tumšās šokolādes, baltās šokolādes un ingvera vai zemeņu saldējumu?” Mamma atbildētu: „Jā, lūdzu, vai drikstu nogaršot tos visus?” Kurš gan varētu teikt nē savai mātei, it īpaši tad, ja viņai tik ļoti patīk izbaudīt visas dzīves garšas?

Es reiz pajautāju mammai, kuri no lēmumiem ir atstājuši vislielāko iespaidu uz viņas dzīves gājumu.

Viņa teica: „Tas, ka tiku kristīta par Pēdējo Dienu Svēto Jēzus Kristus Baznīcas locekli un pārcēlos no Havaju salām uz ASV kontinentālo daļu, kur satiku tavu tēvu.”

Manai mātei, kura tika kristīta 15 gadu vecumā, būdama vienīgā no savas lielās ģimenes, kura pievienojās mūsu Baznīcai, piemita derībā balstīta ticība un palāvība uz To Kungu, kas svētīja viņas dzīvi un visas mūsu ģimenes paaudzes. Man pietrūkst mātes, tāpat kā jums pietrūkst savu ģimenes locekļu. Taču es zinu, ka mana māte nav aizgājusi nebūtībā. Viņas vienkārši šobrīd nav šeit. Es godinu viņu un visus, kuri aiziet mūžībā, rādot varonīgu paraugu tam, kā būt svētiem Tam Kungam savā ikdienas dzīvē.

Protams, būt svētiem Tam Kungam savā

life includes coming more often to the Lord in His holy house. This is true whether we are Church members or friends.

Three friends came to the Bangkok Thailand Temple open house.

“This is a place of super healing,” said one.

In the baptistry, another said, “When I am here, I want to be washed clean and never sin again.”

The third said, “Can you feel the spiritual power?”

With nine sacred words, our temples invite and proclaim:

“Holiness to the Lord.

“The House of the Lord.”

Holiness to the Lord makes daily living sacred. It draws us closer and happier to the Lord and each other and prepares us to live with God our Father, Jesus Christ, and our loved ones.

As did my friend, you may wonder if your Heavenly Father loves you. The answer is a resounding, absolute yes! We can feel His love as we make holiness to the Lord ours each day, happy and forever. May we do so, I pray in the sacred name of Jesus Christ, amen.

ikdienas dzīvē — tas nozīmē arī daudz biežāku ierašanos pie Tā Kunga Viņa svētajā namā. Tā tas ir, neatkarīgi no tā, vai esam Baznīcas locekļi vai tās draugi.

Trīs Baznīcas draugi ieradās uz Bangkokas Taizemes tempļa atvērto durvju dienu.

„Ši ir lieliska dziedināšanās vieta,” teica viens.

Atrodoties kristību telpā, otrs teica: „Esot šeit, es gribu tikt mazgāts tīrs un nekad vairs negrēkot.”

Trešais pavaicāja: „Vai jūs jūtat šo garīgo spēku?”

Ar sešu svētu vārdu palīdzību mūsu templī aicina un sludina:

„Svēts Tam Kungam.

Tā Kunga nams.”

Esot svēti Tam Kungam, mēs padarām savu ikdienas dzīvi svētu. Tas mūs tuvina Tam Kungam un viens otram un dara laimīgākus, un sagatavo dzīvei ar Dievu, mūsu Tēvu, Jēzu Kristu un mūsu mīļajiem.

Varbūt jūs, tāpat kā mana draudzene, šaubāties, vai jūsu Debesu Tēvs jūs mīl. Atbilde ir skanīga, nešaubīga — jā! Mēs varam sajust Viņa mīlestību, kad katru dienu, laimīgi un mūžīgi dzīvojam svēti Tam Kungam. Kaut mēs tā darītu, es lūdzu Jēzus Kristus svētajā Vārdā, āmen.